

URLAND

UR
&
URLAUB

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

De Nieuwe Toneelbibliotheek, Tekst #594
© 2020, URLAND (Ludwig Bindervoet, Thomas Dudkiewicz, Marijn
Alexander de Jong, Jimi Zoet)
Eerste druk 2020

isbn 978-94-6076-594-0
nur 307

Niets uit deze uitgave mag worden opgevoerd of verveelvoudigd zonder
schriftelijke toestemming van de schrijver en De Nieuwe
Toneelbibliotheek

No part of this book may be reproduced in any way without written
permission from the writer and De Nieuwe Toneelbibliotheek

De Nieuwe Toneelbibliotheek bestaat uit
Mara Aronson
Connie Nijman
Ditte Pelgrom
Redacteur
Ricky Schouten

Typografie en basis lay-out
Connie Nijman
Printwerk
Hollandridderkerk, Ridderkerk

info@denieuwetoneelbibliotheek.nl
Postadres
De Nieuwe Toneelbibliotheek
Willem Beukelsstraat 42
1097 ct Amsterdam

UR-Urlaub is online te bestellen op:
www.denieuwetoneelbibliotheek.nl

UR

Personen

Ludwig
Thomas
Marijn
Jimi

1 het werklicht

Lege ruimte. Werklicht.

Eerst komt Jimi op, dan Ludwig en dan Thomas. Ze kijken het publiek aan. Dan loopt Marijn voorbij in een cirkel tot hij weer af is.

Marijn komt weer op met vier rails. De rails worden speren, Marijn werpt. De anderen springen, Ludwig vaart. Ze ontdekken de rails achterin de ruimte. Leggen de rails als rails aan de rails.

Kist op.

Kist op rails, Jimi duwt, de rest begeleidt.

Marijn haalt schroeftol, schiet Thomas neer, maakt de kist open. Ludwig vangt de schroeven op. Zestien stuks.

ludwig Zestien.

Thomas en Jimi halen het deksel van de kist. Vechten om het script. Ludwig krijgt het script en leest.

2 de preek

Tijdens Ludwigs preek zetten Marijn, Thomas en Jimi het decor klaar. De props uitgestald, stoelen op een rij en de techniektafel opgebouwd en aangesloten.

ludwig Hooggeëerd publiek,

Te lang bent u niet hoog geëerd geweest. Te makkelijk bent u een consument geworden. Altijd was er iets wat u niet mocht missen.

‘Komt dat zien, komt dat zien, op is op, laatste kans, miet en griet, Kjoen en Ee, een moderne klassieker, unieke ervaring, nu echt laatste kans, nog een paar kaarten beschikbaar, meld je aan voor de nieuwsbrief.’

Ach, hooggeëerd publiek, hooggeëerd publiek.

U werd beschimpt. U werd gelokt naar middelmatige producties, met overmatige pr-budgetten. U dommelde in het theater in slaap na een lange werkdag, en u schaamde zich dan (onterecht).

Te vaak moest u meedoen – PARTICIPEREN – , nog vaker mocht u niet eens kuchen. Laat staan een pepermuntje uit uw handtas toveren. Te vaak zag u de geslachtsdelen van acterend Nederland. (De mijne bijvoorbeeld.) Vaak zag u niet, wat anderen wel zagen. En dus ging u ook steeds minder.

HELAAS. Hoe minder u ging, des te harder wij begonnen te schreeuwen. ‘Komt dat zien komt dat zien, unieke ervaring, nu echt laatste kans, nog een paar kaarten beschikbaar, meld je aan voor de nieuwsbrief.’

Wij steken de hand in eigen boezem. URLAND heeft geschreeuwd. Dat hadden we niet moeten doen. URLAND heeft zich laten opfokken door de fondsen, door de maatschappelijke tendens van de zelfpromotie, door de onzekerheid van het vak. De podiumkunst is de enige kunstvorm waarvoor echt direct publiek nodig is. En het staat daarmee

haaks op het Romantische kunstenaarsideaal; het is triest maar waar. Wij zijn afhankelijk. U bent ons bestaansrecht. Wij moeten balanceren op het dunne koord tussen onwetendheid en informatieverstrekking, tussen mysterie en transparantie.

Dus vergeef ons onze zonde.

Marijn haalt een kathedraal en rijdt deze naar Ludwig.

Onderzoek wijst uit dat 51% van de mensen in Nederland geïnteresseerd is in toneel, en dat 17% gaat. En dat is, overwegend, de hoogopgeleide, witte vrouw. De rest denkt dat theater elitair en moeilijk is en iets voor oude mensen.

Dames, wat moeten wij hieraan doen? Wij zijn natuurlijk helemaal geen marketeers, geen cultureel ondernemers, wij zijn theatermakers, theaternerds, 'de whizzkids van URLAND'...

En u, u bent geen doelgroep, geen 'Culturele Alleseter', u bent geen object. U bent een weldenkend, vrijgevochten individu, met ideeën, ambitie en wilde dromen, een subject met keuzestress, karakter en perverse gedachten. Toch? En er zitten ook niet alleen maar hoogopgeleide, witte vrouwen in de zaal, zie ik? (De enquête was waarschijnlijk op Oerol...)

Argh. De cijfers en de kunst als consumentisme. We doen eraan mee. Want we willen zo graag. De kunstenaar werd een bedelaar. En de toeschouwer een gehaaste forens verdiept in zijn smartphone. Telkens als u het er toch maar weer eens op waagde was de kloof logischerwijs groter geworden.

Daarbij heeft kunst, en zeker de avant-garde de neiging naar zichzelf te verwijzen. Jimi heeft daar een interessant artikel over gelezen, de titel was heel goed: 'Het probleem van de avant-garde' (hij gaat er straks een stukje uit voordragen). In het kort: De avant-garde draagt het gevaar in zich op een gegeven moment alleen nog interessant te zijn voor de kenners, de vakbroeders, en in z'n eigen sop gaar te koken. OF: de

avant-garde wordt zelf mainstream en verliest z'n slagkracht en noodzaak. Toch Jim? Beide uitkomsten werken uiteindelijk tegen, tegen de maatschappelijke functie die kunst zou moeten hebben. Niet goed voor de kunst, niet goed voor de samenleving.

Dames en heren, welkom bij UR. Niemand loopt hier achter. Niemand loopt hier voor. Daarom leg ik dit ook allemaal even uit. Gelijke monniken gelijke kappen. Iedereen op reset om alle vooringenomenheid en verwachtingen af te werpen. Om als nieuw te kunnen zien. Om opnieuw geboren te kunnen worden. Om het Oer-Ene misschien wie weet te kunnen ontdekken. We willen naar De Ursprung. Null. Blanco. Dus eerst was er: niets! Denk aan... aan... niets. Nee, het kan niet. Of. Het is moeilijk. Fucking moeilijk. Voor u en voor ons. We zitten vast in verwachtingen. Gevangen in het referentiekader. We zitten vast in de angst voor eigen parochie te preken (vast in Christelijke Symboliek).

JA, DIT IS EEN PREEK VOOR EIGEN PAROCHIE JA.

Een van de grootste problemen van onze generatie: iets willen zeggen en onmiddellijk het weerwoord al horen. De zelfopgelegde paradox van de millennial-theatermaker. 'Ja maar', 'het is EN/EN', en 'dat is jouw bevoorrechte, mannelijke witte kijk op de zaak.' (Klote-limbo.)

Ondertussen probeert een kleine club wetenschappers en hoogopgeleiden te waarschuwen voor 'het Antropoceen' om de planeet te redden, terwijl vijf miljard mensen gewoon nog in God geloven ('de mens is helemaal niet het middelpunt, het is God! Wij geloven al jaren in de zondvloed.' Ja, en Satan heeft CO2 bedacht.). Verder heeft de rijkste 1% het afgelopen jaar 82% van de nieuwe welvaart opgestreken. In Davos wordt het basisinkomen besproken in een achterafzaaltje, maar het staat op de kaart mensen! Pompen we subsidie in de Toyota Prius terwijl de zestien grootste containerschepen even vervuilend zijn als alle auto's ter wereld bij elkaar, waar die auto's weer mee geïmporteerd

worden. M'n moeder heeft er een, best een lekkere auto, zeker als je ver moet is ie echt zuinig.

De Ware Vegetariër maakt zich kwaad om vegetarische filet americain en spekjes van de Vegetarische Slager. En ik discussieer met vrienden over het schuldgevoel dat het neoliberalisme ons aanpraat: 'jij kan toch groener leven' / 'er gaat niks veranderen als de politiek en grote bedrijven niet veranderen' / 'dat is cynisch' / 'hoezo, hoe kan ik anders! In deze ideologie van depressie en uitholling, het is een grote mentale kramp, een collectieve psychose en denken dat je de wereld verbetert met je sojaworsten dat is pas cynisch' / 'o, en wat doe jij dan?' / 'ik maak kunst' / 'ja vind jij jezelf een kunstenaar?', hele avond naar de klote en ik zie iedereen al zo weinig omdat we zo fucking druk zijn.

We falen, maar we falen niet beter. We falen steeds slechter. We worden steeds tammer. Verontwaardiging is nu motor en rem tegelijk... Ja, word je boos op de zelfverrijking in de Panama Papers, omdat je elk kwartaal weer zit te kutten met de missende bonnetjes: blijkt Nederland zelf het grootste offshore-belastingparadijs voor bijvoorbeeld Nike. *laat zijn Nikes zien* Of je vliegt goedkoop naar New York door een nieuwe regel van de EU voor 'een eerlijke markt met meer concurrentie', en vindt het eigenlijk niet kunnen, maar ja wel de laatste voorstelling van David Bowie gezien en mezelf in het kunstwalhalla MoMA gelaafd aan Rothko's, Bacon, De Kooning; en een weerzien met 'Les Desmoiselles d'Avignon': mijn eerste moderne-kunstervaring. Ik was zestien. De eerste keer dat je abstractie ziet en het voelt, begrijpt, erin wordt opgezogen, en je samen lijkt te vallen met het werk, met de wereld. Met een diabolische waarheid. Dus. Van het MoMA naar hier.

De diabolische waarheid is nu: Kunst is echt een druppel op de gloeiende plaat...

Waarom heeft het theater geen slagkracht? Wat voegen we toe? Wat voeg ik toe? Waarom zou je nog een statement maken, als het nooit een consequentie heeft? En hoe kom je überhaupt tot een statement, als je

gedefinieerd wordt door tegenstrijdigheden? Als je altijd van hypocrisie te betichten bent.

Hoe kan ik nog onbevangen op het toneel staan?!

Ik wil geen cultuurpessimist worden!

Ik wil geen cultuurpessimist worden!

Ik wil geen cultuurpessimist worden!

Oi moi. Het is een hardnekkig cynisme, het hangt boven mijn hoofd. Wij zijn de barbaren, wij zijn het cynische Europa. Verlichting, Contra-Verlichting blablabla. Komt al die identiteitspolitiek niet voort uit dezelfde angst en wanhoop die ik voel. Wat kan ik doen? Waarom maken we eigenlijk kunst? Het lijden verzachten? Welk lijden? Uw lijden, mijn lijden? Decadent escapisme? Geestverruiming voor de vrije geest? (Avondje uit, avondje aan.) Hoe vind ik een medicijn tegen cynisme. Hoe komen we tot de essentie? Hoe komen we samen?

Dames en heren, hooggeëerd publiek, we gaan een poging wagen.

ONZE VISIE. ONZE POGING. ONS THEATERFUNDAMENTALISME.

Wij geloven dat het THEATER het antwoord is op wat we kwijt zijn in de samenleving.

Het THEATER is een ritueel.

Het THEATER is ontstaan uit een ritueel. Als een ceremonie ter ere van Dionysus, de god van de roes.

En: Het THEATER ís een ritueel, waar de individuele ervaringen zich omstrengelen tot een collectieve ervaring.

THEATER. De laatste plek waar de vergankelijkheid tot kunst verheven is.

THEATER. Waar het nunc stans, het eeuwige nu, gevierd wordt. Waar we kijken naar lichamen. Ons opnieuw kunnen afvragen wat een lichaam ons vertelt.

THEATER. Waar je de constructie en deconstructie kunt zien van een sublieme ervaring. En toch het sublieme ervaren.

THEATER is SPEL. Spelen is ernstig. Spelen doe je met regels, de regels verbinden de speler en de kijker.

THEATER is SYMBOOL. Het symbool is de verwijzing, de herinnering, de representatie.

THEATER is FEEST. Feest is de eigen tijdservaring, de interzone, het vieren dwars door tijd en ruimte heen.

Het THEATER is een uitwisseling, een beweging, een dialoog. We willen een collectieve ervaring, geen beleving. Beleven is passief. Ervaren is actief.

Het THEATER is een poort naar de wereld. Je transcendeert naar de wereld.

THEATER, waar het onzichtbare zichtbaar wordt gemaakt.

Het THEATER, waar het gevaar van mislukking woont. Waar elke beweging een nieuw gevoel oproept. Waar verveling onmiddellijk gevolgd kan worden door ontroering, waar filosofie in een clownsnummer zit en schoonheid in het toeval.

THEATER dat volgens ons het publiek geen spiegel moet voorhouden, maar de werkelijkheid juist moet ont-spiegelen. Je komt hier om iets te ervaren waarvan je slechts het vermoeden kon hebben dat het bestond.

Het THEATER laat altijd een andere herinnering achter.

Het THEATER is ongrijpbaar.

In een wereld die steeds meer vastlegt, die alles wil beheersen, die steeds minder stilstaat, die dehumaniseert, die steeds minder in magie gelooft, en steeds meer in consumptie, in een wereld waarin steeds minder publieke ruimte is en de mens steeds eenzamer wordt. In die wereld gaat THEATER de leegte opvullen.

Hooggeëerd Publiek!

We herstellen uw positie weer in ere, hoge ere.

Leve de tijdelijke tijdloosheid!
Leve troostrijke transcendentie!
Leve de tegenstrijdigheden!

Op naar een nieuwe verwarring!

Ludwig rijdt de kathedr richting het achterdoek.

3 de soundcheck

In de soundcheck zetten Marijn, Ludwig en Thomas de stoelen op de hoeken van de kist en gaan zitten.

jimi tikt vier keer op mic

Mic check.

1, 2, 3, 4. 1, 2, 3, 4.

checkt bij de techniek

Goed.

Hallo. Hallo! Hallo. Hallo!

Goed.

rakete rinnzekete, rakete rinnzekete

Em peleh, em peleh

Em peleh, em peleh

ja! ja! pha, pha, pha, pho, pho, pauw, pauw, pauw, papapapauw,
papapapapapauw,
bra bra, bo bo bo!

Goed.

Ttttttt, Ttttttt, tha tha tha touw touw touw miauw, rauw, kauw flauw
flauw flauw flauw

Goed.

Ohhhh. Ohhhh..... oh. O. O. Ohhhhhhhh. Ohhhhhhhh.

wijst naar monitor

langere stilte

Nee! Nee! Nee! Nee! Nee! Ja. Ja. Ja.

Goed.

huilen zachtjes, huilen hard (zoals alleen een man in z'n eentje kan huilen)

gniffel

Goed.

speelt verstikking sterfscène

ja. nee. Ja. pha pha.

zingt een stukje

Is ie goed voor jou? Toppie!

De soundcheck is opgenomen en speelt nog een keertje af, dit keer playbackt Jimi de zojuist opgenomen soundcheck en voorziet deze van een nieuwe betekenis.

4 de whiteboard maskers

Thomas staat op en loopt naar de microfoon. De beschrijving van de handelingen zijn de daadwerkelijke handelingen.

thomas The man talking through the micro-phone takes the microphone from the stand. He turns around and walks away, smiling. He sits down.

He looks at the other two men. They both have their hands folded.

One of them peeks at the audience.

This man gets up, walks towards the man talking through the microphone, bends forward and whispers in his ear.

He walks away, picks up his chair, turns it around, places it on the floor, sits down and crosses his legs.

He takes out his phone and checks his email.

pauze

The other man gets up, walks towards the man talking through the microphone and whispers in his other ear.

He takes off his hat, hangs it on the microphone stand and repositions his chair.

He takes the script in his hands, turns a page, closes the script and opens the lid.

He takes out four masks and a towel.

They start drawing on the masks.

What are they drawing?

A dark tune plays.

And a flute.

The man talking through the microphone puts his legs on the box.

‘The mask has played quite a significant role throughout the history of man. In the days of primitive man the mask was mostly used for ceremonial purposes. It was used to embody dead ancestors, dead enemies and dead animals. All to appease the spirit world. The mask was also used for protection. Because it allowed tiny man to transform into something far greater.

We fast forward in time and arrive in ancient Greece. Here, for the very first time in history, the mask was used for entertainment purposes. The Latin word for mask is persona. Literally translated this means ‘that through which sound passes.’ The Greek mask is characterized by a horn-shaped mouthpiece. Today the meaning of the mask has changed enormously. The emphasis now lies on the presence and the absence of the one behind the mask. Hence our complete misinterpretation of the word persona.’

A mask has been put on. The man wearing the mask walks towards the man talking through the microphone. The man standing behind the table clicks on the soundcheck he recorded earlier and reverses it. The final mask is drawn.

The man talking through the microphone puts down the microphone.

Jimi speelt de opgenomen soundcheck achterstevoren af. Marijn zet Thomas een masker op en tekent daar een gezicht op. Vervolgens ruimt hij verder op, Jimi verzet de tafel, Ludwig blijft tekenen. Thomas stapt op de kist en beeldt de omgedraaide soundscape uit met grote gebaren.

Marijn af, Thomas af, Jimi af, Ludwig doet nog een korte regendans en dan ook af.

5 het oxboard ritueel

onweer

Het oxboard ritueel: een dans op wielen. Sektarisch met de kist als centrum. In de muziek zitten verwijzingen naar rituelen van over de hele wereld. De patronen die worden gereden zijn repetitief en bezwerend.

Aan het eind rijdt Marijn rond met een grote witte vlag, zetten Thomas en Jimi een pipe-and-drape-constructie klaar en draperen ze daar de vlag overheen als achterdoek, waarachter Ludwig een schaduwspel doet.

6 de marktkoopman

Marijn draagt een pruikje, stapt op de kist met een microfoon. Hij speelt nu de marktkoopman. De rest zit op de stoelen aan de zijkant te kijken en te souffleren. Halverwege de tekst staan ze op om spullen klaar te zetten en zich om te kleden. Thomas prepareert zich voor de nar.

de marktkoopman Dames en heren, jongens en meisjes,
komt dat zien komt dat zien.
Theater van de toekomst, voor maar vijftwintig gulden.
The whizzkids van URLAND.
Worden overal met open armen ontvangen,
het is niet te geloven.
Theater van de toekomst voor maar vijftwintig gulden.
Het is een adembenemende show,
dat is alles wat ik weet.
De rest is nog geheim.
Het geheim van de smid.
Kom dat met uw eigen ogen zien.
Ogen die voor de gek gehouden willen worden.
Het is bijna zover,
nog enkele minuten.
Luttele minuutjes.
Een ode aan de kunst en de kunst van het kijken.

Klaar om u weg te blazen.
Klaar om geschiedenis te schrijven.
Vergeet de leegte en het eeuwige niets
met de nihilist van URLAND,
DE sound designer van het landschap.
Alles wat hij maakt klinkt als muziek in de oren.
Met een beat geboren,
opgevoed door wolven,
kan nog een knap staaltje spelen ook.
Een goede beweging bovendien.
De Mick Jagger van de Club.

Dat is alles wat ik erover loslaat.
Meer kan ik niet zeggen.
Nee echt,
we gaan bijna beginnen.
Eerst zien dan geloven.
Theater van de toekomst voor maar vijftwintig gulden.

Het verhaal van de kunst
en de kunst van het verhalen.
Het is de lelie met de duizend stemmen.
Spreekt alle talen van de wereld,
maar Engels is de voertaal.
Kent elk verhaal van voor naar achter.
U vraagt hij draait,
hij kan alles met zijn stem,
ieder accent, elke klank.
Dit is het ware ambacht.
Dames en heren, pas maar op, want het is een wonderkind
met een TE grote fantasie.
Straks verzint hij u.

U daar,
mevrouw achterin met de rode haren
en het blauwe truitje aan.
Heeft u de mannen van URLAND al eens eerder ontmoet?
U moet helemaal niks.
Precies.
Is dit de eerste keer?
U weet niet wat u mee gaat maken,
u heeft geen idee wat u gaat zien.
De show is goed ontvangen.
Deze show heeft een sterrenregen over zich heen gekregen,
vijfduizend sterren.
Sterren sterren sterrenstof.
Alleen maar goede kritieken en niks dan lof.

Unieke ervaring,
meld je aan voor de nieuwsbrief!

Want kennis is macht met De Boekraket.
Hij doet een wonderschone monoloog
als ware het de realiteit.
Hij is een acteur met een energie van heb ik jou daar.
'Lies ein Buch' is zijn credo.
Opgevoed door taalfetisjisten,
zelf een taalfetisjist.
Taal taal taal,
drie keer taal is scheepsrecht.
Woorden, woorden, woorden.
Woorden zijn ook daden.

Komt dat zien, dames en heren. Komt dat zien.
De vierde performer van de vierkoppige draak van een collectief.
De havik van het alziende licht.
Hij vaart op de oostenwind.
De creator van het beeld,
de man met het overzicht.
Opgevoed door Rudolf Steiner
met de steen der wijzen.
Zat ie heel z'n jeugd aan een tafel zonder hoeken
fluitzakken te breien.
En te dansen op de klanken van het alfabet.
Dankbaar voor de aarde,
dankbaar voor het licht,
verbonden in symbolen,
de kracht van metaforen.
Het ritueel zit in z'n bloed.
Gek van rituelen,
het theater is zijn ritueel.

Voor het eerst in jaren dat hij op de bühne staat te spelen.

Heeft al een tijdje niet tot een publiek gesproken.
Als de dood voor de toeschouwer,
maar nu kruipt ie uit z'n schulp,
laat ie z'n ware aard zien,
want met een pruikje op durft ie wel.
Even terug naar waar het allemaal voor hem begon.
Bovenop het podium.

Want ze willen terug naar de UR-sprung,
klinkt dat te Duits en te abstract?
U daar meneer met de indianentooi op de derde rij,
waar is het voor u allemaal begonnen?
Wat zegt u?
De oorsprong natuurlijk.
Het Nulpunt.
Het begin.
De geboorte.
Kent u Hannah Arendt?
Heeft er een leuk boek over geschreven.
Over nataliteit.
Ik heb het niet gelezen hoor, maar ik weet wel:
Na de fysieke geboorte komt de symbolische geboorte.
De symbolische tweede geboorte.
De collectieve symbolische tweede geboorte.
De overgang van wat naar wie.
De overgang van privé naar publiek.
De daad van een nieuw begin.
Opnieuw beginnen.
Een nieuw verschijnen.
Een nieuw begin.
Altijd maar weer opnieuw beginnen.
En wat draagt u bij in het publieke domein? Wie o wie?
Ja ja ja dames en heren, theater:
Markt van ideeën!
Brand maar los.
Get inspired.

Peer to Peer.
Here we go.
Even gluren of ze d'r klaar voor zijn...
De acteurs zijn opgewarmd en opgedirkt.
Het decor staat er parmantig bij.
Grootse gebaren voor maar vijftwintig gulden.
Vijftwintig guldentjes.
Laat je niet bedotten.
Komt dat zien, komt dat zien,
wie nu nog weggaat is gezien...

Wat hebben ze nou weer bedacht,
de mannen van URLAND?
Theater van de toekomst voor maar vijfen-twintig gulden!

Ze halen alles uit die kist.
Ontleden de verkleedkist,
de doos van Pandora.
Zonder gebruiksaanwijzing.
Zonder manual voor het geheim van de kunst.
De doos was leeg toen ik terugkwam.
Maar nu gevuld met het Oer-ene.
De verbeelding!
De beeldspraak
en het borstbeeld.
Beeld je in,
stel je voor.
De voorstelling.
De re-presentatie.
Het gerepresenteerde.
Think outside the box.
Sta bovenop de box.
Strip het down tot de kern.
Schreeuw het uit,
schuw het letterlijke niet.

Smijt met de inhoud van de inhoudsloze doos.
Ga d'r maar aan staan.
Ga d'r maar op staan.
Baan je een weg
en breek met de gebaande paden.
Beperk jezelf
en vind de vrijheid in de beperking.
Kunst is geen antwoord.
Kunst is het zoeken!
Kunst is geen rebus,
alles kan,
alles mag weg.
Het nut van de zin
en de zin van het nutteloze.
Dit is mijn toneel,
het dekselse podium.
De backdrop is mijn blanco canvas.
En het moet nog gaan beginnen,
we zijn pas net begonnen.
Hupsakee en weg ermee,
stap de wijde wereld in.
Trek mijn stoute schoenen aan.
Heb het zweet op 't voorhoofd staan,
ik ben nu zo dichtbij ik kan u bijna aanraken.
De onaanraakbare aanraker.
Tikkie, ik ben het echt,
in levende lijve.
Een mens van vlees en bloed.
Geboren en getogen.
Net als u opgegroeid en grootgebracht,
gevallen en weer opgestaan.
Met mijn ziel onder mijn arm rondgedoold in het limbo van het
leven.
De kwelling van het lijden.
De kwelling van het lijken
op anderen,

anders willen zijn dan iedereen.
Iedereen is anders,
iedereen is Elckerlijc.
Geef me dan betekenis.
Geef me dan voldoening.
Geef me dan bestaansrecht.
Uiteindelijk gaan we allemaal dood.
Dood dood dood.

7 why art why

Jimi staat, inmiddels met een kattenstaart, met de tafel voor de kist. Na de derde 'dood' van Marijn neemt hij het over in een lange schreeuw. Ludwig en Marijn beginnen meteen met het afbreken van het achterdoek met de pipe-and-drape-constructie. Thomas verdwijnt. Marijn en Ludwig bewegen om Jimi heen terwijl ze spullen klaarzetten of invallen in het lied.

jimi

Doooooooooooood

Boem

Oerknal

Wit licht

WHY

perceptie

speculatie

vraagteken

WHY

van een aap

naar een mier-aap

hive mind

hive aap

Gevangen

In vrijheid

Internet

IJstijd

Alles hebben

Alles kan

Alles moet

Anders dan

Alles hebben

Alles kan
Alles moet
Anders dan

Zwart gat
Onmacht
Zingeving
WHY

WHY ART WHY
WHY WHY ART
WHY ART WHY
WHY WHY ART
WHY

WHY ART WHY
WHY WHY ART
WHY ART WHY
WHY WHY ART
WHY

KUNST
KUNST
KUNST
KUNST

Quarter-life crisis
Millennial problems
Data overload
Iedereen gaat dood

Uit jezelf
Kies een doel
Volg de weg
Naar je graf

Alles
Begint
Altijd
Opnieuw

Alles
Begint
Altijd
Opnieuw

Alles
Begint
Altijd
Opnieuw

Kosmos
Kunst
Hartslag
Live art

KUNST

KUNST
ART
WHY
ART WHY

Legacy
Latency
Tijd loopt door
WHY

Collectieve psychose
Ziekelijk vermaak
Schuldgevoel
no control

Alles
Begint
Altijd
Opnieuw

Alles
Begint
Altijd
Opnieuw

Alles
Begint
Altijd
Opnieuw

WHY
WHY
WHY
WHY

WHY
WHY

8 de nar

Jimi laat zijn microfoon voor de kist vallen en rijdt de tafel naar de zijkant en triggert de explosie. Hij blijft hier tijdens de scène staan. Marijn zit op een stoel. Ludwig komt op met een verstelbare ladder en zet hem op een onlogische positie. In de explosie gooit Thomas, van binnenuit de kist, het deksel omhoog als een duveltje uit een doosje, grijpt de microfoon en roept:

de nar STOP THE SOUND!

Hij stapt uit de kist en pakt de microfoon.

I AM GOING TO PERFORM FOR YOU... FOR 5 MINUTES.
AND I NEED YOUR HELP.

Thomas kiest iemand uit het publiek.

WHAT IS YOUR NAME?

Persoon zegt zijn/haar naam.

DO YOU HAVE A TIMER?

Persoon zegt ja.

SET IT.

TO 5 MINUTES.

YOU,

naam van de persoon

ARE NOW RESPONSIBLE FOR TIME.

WHEN I GIVE YOU THE SIGNAL, PRESS GO.

Thomas geeft de microfoon aan Jimi.

I DON'T NEED A MICROPHONE

Hij sluit het script.

LET'S CELEBRATE THE HERE AND NOW

Hij stapt op de kist.

Hij keert zijn kont naar het publiek en blijft even zo staan. Na een tijdje draait hij zich om en zegt:

Are you looking at my butt?

That's okay...
Do you like it?
Want to see more?

Wat volgt is een geïmproviseerde reeks verwijzingen naar filmscènes of YouTube-fragmenten als: The Kings speech, The Lion King, Lancelot, Taken, The Godfather, Una giornata particolare, Rec, Titanic, Les Misérables, Bleach, The Boondock Saints, The Matrix, V for Vendetta, Harry Potter, Pirates of the Caribbean, The Lord of the Rings, Game of Thrones, House of Cards, Scent of a woman, The Dark Knight, The Dark Knight Rises, Terminator, Gladiator, Braveheart, In Bruges, Rick Astley's 'Never gonna give you up' en sonnet 71 van Shakespeare:

No longer mourn for me when I am dead
Than you shall hear the surly sullen bell
Give warning to the world that I am fled
From this vile world with vilest worms to dwell;
Nay, if you read this line, remember not
The hand that writ it; for I love you so,
That I in your sweet thoughts would be forgot,
If thinking on me then should make you woe.
O, if (I say) you look upon this verse,
When I (perhaps) compounded am with clay,
Do not so much as my poor name rehearse,
But let your love even with my life decay,
Lest the wise world should look into your moan,
And mock you with me after I am gone.

Als de timer gaat springt Thomas van de kist af en richt zich tot de persoon met de timer:

No, stop that! I do not conform to your perception of time!
ziet Ludwig verkleed als De Barbaar.
And what the fuck is this?! What are you? Is that real fur? I can come up with ten reasons why that is not okay today. What are you? What are you supposed to be?

de barbaar Een Barbaar.

de nar A Barbarian?! Wow! Can I ask you a question?

de barbaar *knikt*

de nar Do Barbarians suffer psychosomatically?

de barbaar *knikt*

de nar Do Barbarians have an intrinsic motivation driven by a desire for purpose?

de barbaar *knikt*

de nar Do Barbarians feel like they live in a neoliberal bubble?

de barbaar *knikt*

de nar Do Barbarians feel obligated to try and deflate the bubble?

de barbaar *beeldt 'soms' uit*

de nar Do Barbarians run off to psychiatrists because the world is too big for them to handle?

de barbaar *knikt*

de nar Do Barbarians struggle with the concept of truth?

de barbaar *knikt*

de nar Do Barbarians feel that irony can be the biggest tool and the biggest curse at the same time?

de barbaar *knikt*

de nar Do Barbarians feel like big fucking hypocrites because their lives are okay, but the ideology behind it is responsible for climate change, for species becoming extinct, people living in poverty and minorities being oppressed?

de barbaar *loopt naar de kist*

de nar Do Barbarians hide their insecurities? Do they wear bells to be heard? Do Barbarians feel like they've been preparing for a world that is completely different from this one? Do Barbarians ever truly enjoy themselves?

Whitney Houston begint te zingen in de sound-scape en de vragen gaan over in stikgeluiden.

9 de barbaar

Ludwig stapt op de kist. Jimi staat achter de tafel. De soundtrack escaleert en wordt duister. Thomas staat bij de microfoon en maakt stikgeluiden. Marijn prepareert de vlag. Ludwig beeldt op de kist het sterven van De Barbaar uit. Wanneer hij is gestorven stapt Marijn op de kist om met de vlag te zwaaien. De rest begint met klaarzetten en omkleden.

10 de fabeldieren

Marijn wappert met de vlag en onthult de vos.

Dramatis Animalia:

Vos Jimi

EekhoornMarijn

Aap Ludwig

Das Thomas

De vos staat bij de kist en eet uitdagend een ijsco. Hij rekt zich uit en valt in slaap. De eekhoorn kijkt toe. Wanneer de vos slaapt haalt de eekhoorn de aap. Ze naderen voorzichtig de slapende vos met een net en een rail. Het net wordt door de eekhoorn over de slapende vos gegooid waarna deze begint te spartelen. De aap steekt de spartelende vos neer met de rail, grist de ijsco van de vos, klimt op de ladder en eet de ijsco. Op het moment dat de eekhoorn berouw krijgt en zich ontfermt over de dode vos komt de das op. De eekhoorn smeekt om vergiffenis, maar de das heeft daar geen oog voor. Hij neemt de dode vos in zijn armen en rouwt. De eekhoorn haalt een vlag waar 'UR' op staat en zwaait hem acrobatisch rond. De dieren zijn geïntrigeerd en besluiten de tocht verder te zetten. De aap neemt vier rails met zich mee en deelt ze uit. De rails worden roeiriemen terwijl ze gevieren op de kist varen. De aap ziet land. Hij knipt zijn zaklamp aan terwijl hij aan land springt. De rest volgt. In een stoet ontdekken de dieren de ruimte. Ze komen aan bij de ladder die ze verstellen tot het eruitziet als berg. Daar klimmen ze één voor één overheen. De aap zwaait nog aan de top met de vlag. Aan de andere kant van de berg stuiten ze tenslotte op de kist. Ze verzamelen vol verwachting bij de kist en tillen langzaam het deksel omhoog. Wat zij in die kist zien is groots. Te groot voor de aap. Hij raakt in paniek en vlucht. Zijn angst slaat over op de andere dieren waarna zij alles in werking zetten om de kist voorgoed te sluiten. Ze halen een schroeftol en schroeven de kist dicht. De das gaat op zoek naar de aap.

11 de archeoloog

De dierenmaskers gaan af. Marijn zet de ladder op z'n plek, bovenop de kist. Thomas komt op en zekert zich aan het klimtouw dat zakt tot boven de ladder. Ludwig komt op in een jaren-dertig archeologenkostuum, klimt op de ladder en zekert zich aan het andere eind van het touw. Hij speelt nu De Archeoloog. De ladder wordt weggehaald zodat Ludwig kan hangen. Marijn en Jimi zetten de fakkels klaar en gaan af. Thomas zorgt dat Ludwig veilig zakt en gaat af zodra Ludwig beneden is.

de archeoloog I think there's something down here. I think there's something down here! Ajit, bring the tools. I found you! You do exist! What is this place? Why?

What were they doing here? It looks like they were sitting here. And what is this, maybe this was some kind of stage? But why? Think, Heinrich, think. Wait, what's that. Something is written here. *pakt de fakkel* Scriptures? A manual? A constitution? It looks like they were performing rituals here. But why? *gaat naar de gordijnen* So soft! Everything black. This. The floor. Why? Maybe this is because the people here were white, so you could see them. No interpretation Heinrich... *gaat naar de piano + techniek* And what's this? An instrument? So simple. O! Music. Maybe they were improvising every time. Chanting, dancing, big gestures. But what were they worshipping? What were they embodying? *gaat naar de microfoon* What's this? What. Is. This. Some kind of phallic symbol? No. No interpretation Heinrich, stick to the analysis, you are a scientist. Symbolism is for later. *ruikt de vloer* Ah, so fresh. It's as if they were here only yesterday. The energy in the space is unbelievable. But what were they doing here? Some things will be hidden forever, why can't you accept it. *inspecteert de kist* Something with this box? How did they fix this?

They were not at all primitive.

1 2 3 4.

1. 2. 3. 4.

16.

ontdekt de stoelen Four blue chairs.
Four is the holy number.
But why?
Wait.
If I'm correct.
If I'm correct.
North. East. West. South.
The scriptures.
The southern side is connected with the scriptures.
South. South.
Open this side...
But O!
A secret entrance!
There is a secret entrance!
orgasme
This.
Is.
It.
But: Why?
Why?
Why?

fin

URLAUB

Dramatis Personae

Alex

Harry

Dave

La voce

La voce Italiana

De stemmen van Alex, Harry en Dave klinken over de speakers en zijn ingesproken door Thomas, la voce. Jimi, Marijn en Ludwig playbacken de stemmen.

proloog

Op het voortoneel / In de woonkamer van een bergchalet. De vibe is jaren zeventig Italiaanse Giallo horrorfilm. De woonkamer is gecentreerd rondom de voordeur. Alex, Harry en Dave zitten verspreid door de ruimte en dragen jaren-zeventig outfits en zonnebrillen. Ze doen om beurten een stemopwarming. Het zijn variaties in klank en intonatie van een herkenbare zin uit het stuk. De dikgedrukte woorden worden benadrukt. Veel herhaling en opwarmingsoefeningen.

alex Hi, I'm Alex.

Paradise. Paradise.

There's this completely new paradise.

Stuck. Stuck. Nostalgia.

I feel stuck in a constant loop of nostalgia.

harry I'm Harry. Panic.

I also had a panic attack.

I thought we said no outside influences?

Big Bonus.

dave I'm Dave. The neverending emptiness.

Applaus. Ludwig doet zonnebril af.

ludwig Hooggeëerd publiek!

Welkom bij de nieuwe voorstelling van URLAND: URLAUB.

URLAUB betekent vakantie. In het Duits. En we hebben flink discussie over de titel gehad want vorig jaar maakten we UR, en daarna de UR-triënnale 2018, en nu dus URLAUB en ik wil echt niet blijven hangen in een soortement studentikoos woordgrappentheater... Maar Marijn vond het goeie propaganda, Jimi vond het wel Giallo-achtig klinken, geloof ik. En Thomas... weet ik niet meer. Oja, hij opperde: 'The sad rise of a fallen generation'; ... maar die snapten we niet zo.

URLAUB is even VRIJ van de druk om UR te overtreffen. Want je moet altijd beter zijn dan je laatste project. En stel je voor dat dat niet zou lukken... We weten het: u kunt slecht met teleurstellingen omgaan.

URLAUB past daarom ook perfect bij het thema dat we wilden aangaan: namelijk de overprikkelde hedendaagse mens die niet meer kan ontspannen in de overvloed. De mens die niet teleurgesteld mag worden. De ondernemer die altijd aanstaat. Het hyperactieve prestatiesubject, de homo economicus, de eeuwige consument, *er gaat een telefoon af*, *Ludwig zucht* de laatmoderne, westerse eenling die niet meer weet hoe hij eigenlijk echt moet leven, omdat er altijd iets MOET, omdat hij iets van zichzelf moet. Kunnen is moeten. En we moeten presteren. We buiten onszelf uit in de naam van de vrijheid. Of erger nog: het gevoel van vrijheid. *tegen de persoon van de telefoon*: 'we staan 'aan' voor het gevoel van verbondenheid.' En al deze gevoelens blijken een uitermate effectief pressiemiddel in de kille, onttoverde cijferwereld. Ik meet, dus ik weet: het is niet genoeg.

Het is nooit genoeg. De pressie wordt depressie. Rust wordt onrust. Deze voorstelling wil de vermoeide WESTERSE samenleving een handreiking doen om zichzelf als een Baron von Münchhausen uit het nihilistische moeras van de decadentie te trekken. Is dat een dubbele paradox? Kan je Baron von Münchhausen een handreiking doen? Ja, wel als je hem zelf ook bent. Want JA, wij zijn decadent en JA wij lijden eronder.

WE NEED VACATION FROM VACATION.

Wee ons! Te veel waarheid, te veel onwaarheid, te veel verwachtingen, te veel data, te veel toegang, te veel vrienden... TRANQUILLO! Edvard Munch emoticon!

('O nee, Millennialtheater!')

JA, wij zijn die verwende, richtingloze, schuldbewuste, jammerende generatie. En ja ook URLAND voelt de druk, de verwachtingen stijgen,

de prestatie-eisen zijn real, en de agenda's stromen over. Thomas is er nu bijvoorbeeld niet omdat hij eindelijk in de familievoorstelling van Pieter Kramer kon meedoen, dat was al jaren door ONZE volle agenda's niet gelukt. Maar hij heeft een tekst geschreven en ingesproken, dat gaat u zo horen, ... de Geknakte Lelie met de duizend stemmen. Vroeger was het 'schitteren in afwezigheid', nu heb je FOMO. Hij is er niet dus dat is lekker makkelijk allemaal. We hebben wel sinds heel lang weer een vrouw op het toneel... *mompelt* inclusiviteit, diversiteit..., we doen ons best, de witte mannenclub... mag dit niet meer? Nee? Okay, politiek incorrect grapje op persoonlijke titel...

Wij lijden aan de veelheid.

De telefoon gaat weer in het publiek. In de volgende zinnen loopt Ludwig de tribune op, zoekend naar de bron van het geluid.

Wij lijden aan de druk. JAHOOR. Dit is wel heel toevallig. Weet u wat? Ik ga even kijken. Ze hebben dit zeker verzonnen. Mag ik even in uw handtas? Nee, want dit was gister ook... *pakt de speaker en houdt hem omhoog* en het is gewoon een speaker!!!

Ja, ik ben ook overprikkeld. Ook wij, hier, lijden aan de druk, aan de veelheid, aan de luxe. Aan de schuld over de luxe. Marijn bijvoorbeeld die zat echt met een paniekaanval bij mij thuis op de bank, op een avond; gewoon te veel projecten aangenomen, te veel tegelijk, alles is een GROTE KANS, en opeens heb je alles belangrijk gemaakt en kan je niet meer filteren. Je kon niet meer filteren, hè Marijn?

Maar we hebben heldere afspraken gemaakt, als het niet meer gaat geef je een teken, laat even het teken zien.

Marijn laat een teken zien, een danspas.

En Jimi, nou die is net dertig geworden, maar die weigert echt al jaren verantwoordelijkheid te nemen in z'n leven. Dat is ook een soort van permanente keuzestress natuurlijk... En dat mondt uit in een masochistische nostalgie, terwijl hij ook wel weet dat nostalgie levensgevaarlijk is. Toch Jim? (Krijg je boreale toestanden...)

En ik: ik ben een alcoholist in een verkeerd lichaam (ja, ik voel mij vaak meer thuis in de roes dan in de realiteit) en ben heel lang weggekomen met mijn Weltschmerz, maar voor een zogenaamde intellectueel zit ik wel heel veel op mijn smartphone NOS te refreshen. Of is dat ook weer een quasi-intellectualistische poging recht te praten wat krom is? Okay, ook ik kijk naar ordinaire vechtpartijen op Dumpert, en kattenfilms.

En blowen dat doen we alle drie, en dát kunnen we ook al jaren niet meer goedpraten als 'een dagelijkse vredespijp voor de oorlog in het Midden Oosten'...

Zo. Genoeg zelfspot voor het journaal... Alleen lieve mensen is het geen zelfspot. Die paniekaanval, die nostalgie, die ziekelijke smartphone-verslaving die zijn echt. Dat zijn echte symptomen. Dat blowen is verdoving. Een verlangen naar rust... Dat nihilistische moeras is echt. En we zitten er middenin.

Nietzsche kondigde het al aan en we zitten er tot onze nek in: Het Europese nihilisme. Er zit maar één ding op (denk ik). We moeten naar de wortel (denk ik). We moeten de sluiers afrukken (volgens mij).

We willen op zoek naar het Niets en HET NIETS INCORPOREREN.
We willen samen zin geven aan de zinloosheid.
We willen tijd rekken & lege tijd ontdekken.
Laten we samen ontkennen. Ont-kennen.

Het is geen zelfhulptheater.
De voorstelling is geen rite de passage.
We gaan niet dood.
Er is geen wedergeboorte.
We hebben niet de antwoorden.

Dames en heren,

We gaan beginnen met hoofdstuk 1: DE BIJL.

Weg met de verwachting!
Weg met de teleurstelling!

Weg met URLAND!

Ludwig zet zijn zonnebril weer op. Alles kleurt bloedrood. Duistere synthesizerklanken klinken. URLAND gaat af.

hoofdstuk 1

de bijl

1 de aankomst

Drie vrienden komen aan in het chalet. Ze dragen bruinen leren koffers.

harry Oh wow, this is so much better than in the brochure!

dave Yeah guys! Finally.

Dave sluit de deur.

alex *vindt de bijl* Oh my god guys, this axe. I thought you were joking Harry. Are we really going to have to chop our own wood?

harry That's right buddy, back to nature.

dave *wijst naar een abstract schilderij* Yo Harry, look.

korte pauze

harry Fuck what the fuck is that?

dave I'm not going to look at this all day. *draait het schilderij om*

Alex en Harry rennen de trap op naar boven om als eerste een bed uit te kiezen.

harry *van boven* This bed is mine.

dave *van beneden* No guys, come on. Fuck you!

alex Then I take this one.

dave Assholes.

Hij loopt ook naar boven.

harry There are two more beds you can choose from!

dave But they suck.

harry The law of the jungle Dave, it's the law of the jungle...

Ze komen weer naar beneden en gaan aan tafel zitten.

alex Ah I still can't believe it's really happening guys.

dave Yeah, finally away for more than a week. This is going to be so healing.

harry It was so hard to keep my calendar clear.

dave Yeah mine too.

alex Yeah.

harry Al right back to nature motherfuckers. Let the mindfulness begin!

Italo disco beat vult de leegte.

2 de telefoons

Dave pakt zijn telefoon en belt.

dave Hey babe, it's me. We just arrived.

(...)

Yeah, it was crazy...

Uhuh...

(...)

No...

(...)

My feet hurt like hell though. Think I got blisters...

(...)

Yeah...

(...)

They're okay. They all got blisters too, ha.

Yeah, you're right, I'm sorry. I wasn't the best version of myself.

(...)

Is Marie okay?

(...)

Can you wake her up?

(...)

No, I just...

(...)

But...

(...)

Baby please, I'm sorry, okay?

I'm sorry. It'll be quick.

(...)

Heeey baby, yeah! You were sleeping. Wow. Was it a nice dream? No?

(...)

Yeah. Daddy's all the way up in the mountains.

(...)

Uhuh.

(...)

Can you give mommy back the phone? I love you!

(...)
zucht I already said I was sorry. I just shouldn't have shown her the pictures. zucht Okay.

(...)
We'll talk when I get back.

(...)
I love ya. I will, bye.

harry *komt bellend de trap af* Hey you. What's up?

(...)
Yeah, Jesus f'ing Christ, I'm exhausted.

(...)
No, it was fine.

(...)
You know 'the walking is just so relaxing.'

(...)
HAHA. Yeah, no, it fucking sucked, the last five hours were nothing but wet snow. Dave fell like six times. Haha.

(...)
No, I'm sorry.

(...)
I wasn't the best version of myself. But it's all going to change, okay?

(...)
Yeah. Maybe... Maybe once or twice in the tent...

(...)
Haha.

(...)
Okay. See you soon. I'll be thinking of you. Late at night. Naked. I love you. Yeah. Love you. Bye sweetbuns. I love you too.

(...)
Will do.

Bye.

Harry loopt naar de open haard en checkt het vuur.

alex *komt op vanuit de keuken* Hey you. So good to hear your voice again.

(...)
Yeah, absolutely amazing.

The air is just so pure here.

(...)

Uhuh, the views are truly spectacular. It's like every time you turn a corner there's this completely new paradise.

(...)

Yeah, they managed. It helps that we're together.

(...)

Uhuh.

I wasn't the best version of myself.

(...)

Yeah, You're right.

'One day at a time.'

Okay, I love you too. Talk to you soon. Yeah.

I will. Bye.

harry Okay guys, seriously now, you know what we agreed.

Harry pakt zijn beautycase en opent hem. Ze halen hun telefoons tevoorschijn en stoppen ze in de beautycase. Harry neemt de beautycase mee naar boven.

alex *diepe zucht* Here we go.

3 de radio

Dave zit aan tafel. Alex komt geïrriteerd de trap af.

alex Okay. Guys. Who took my radio?

dave You brought a radio? I thought we said we would do this in silence...

alex Look, I never agreed on the whole silence thing. Harry said he wanted it and you agreed.

dave But why didn't you say anything? Then we could have talked about it and we wouldn't find ourselves feeling betrayed.

alex Betrayed, seriously?

dave Harry and I have been quiet all this time, it's just unfair, that's all.

alex It's only music, what's the big deal? And I don't listen to it all the time.

dave Wow, that's just... okay.

alex What?

dave Never mind.

alex So you didn't take it?

dave ... *werpt een blik naar Alex* HARRY!

alex Here we go again.

harry YO!

dave Come in here. Did you know Alex brought a radio?

harry *komt op* No? I thought we said no outside influences?

alex Jesus.

harry Ah man, I don't know what to say right now.

alex Look, it's gone now anyway. You didn't take it?

harry How could I take something I didn't know existed?

alex Okay, that's just weird. I put it under my mattress and now it's gone.

dave So you were hiding it? You know how that sounds, right?

alex Guys, just back off. Yes I brought a radio, yes I felt guilty about it, but I carried it all the way up here and now it's gone.

dave Bad karma.

alex Fuck you Dave.

harry Wait, when would you listen to it? After we had fallen asleep?

alex Yes, I waited until your breath had steadied.

dave WHY?!

alex I just need to know what's going on out there.

harry Look, it's hard for everybody. But we can help each other out okay? Next time just talk to us.

4 hints

Alex, Dave en Harry zitten op de bank.

harry Okay. Me and Dave are one team. And Alex...

dave It's okay, free for all! I'll start.

Dave staat op, leest een kaart en begint iets uit te beelden.

harry Okay, A horse!

alex A duck.

harry A motorbike! Two words, second word. A duck!

dave You're not even trying, come on guys.

alex A duck.

harry Animal, horse, eeh, deer, antlers, demon, sacrifice, female sacrifice! Antichrist!

alex A duck.

dave It's a blue whale guys...

harry How in the world was that a whale?

dave A fucking duck?!

harry Okay, okay, my turn, my turn.

Alex loopt weg zonder iets te zeggen.

harry Okay, Dave, you've got this:

dave A duck.

harry Fuck you.

dave Calm down.

harry If you don't want to play then just say so.

dave Harry. CALM... DOWN.

harry What are you talking about, I am calm.

dave Stop making it worse, just calm down. You're stressing me out.

Just CALM the fuck

DOWN! CALM DOWN.

stilte

harry I swear to god, next year we're gonna drink again.

dave Fuck you.

stilte

harry Hey, where's Alex?

stilte

harry Did you get the memo I sent you?

dave Yeah.

harry We're totally going to nail that sale. Big bonus!

dave We said no work talk.

stilte

harry Yo Al, you cum yet?

stilte

harry So how's Marie been doing lately?

dave Okay. You really asking?

harry Yeah I'm asking, I really want to know!

dave She's been having panic attacks lately.

harry *zet zijn zonnebril af* I also had a panic attack. Every sound drove me mad. I wanted to close myself off from everything, empty my mind, but I couldn't. Because every sound, or bump or movement was horribly annoying. I got cold and felt sad and down. I panicked. I was so scared. I just had a feeling of fear. Everything was too big and too overwhelming. I felt awful. How is this possible, what happened? Why me? Why me?! I had so much to do that next day. But the thought of doing anything filled me with so much sadness. The universe, how small and insignificant you are. I really didn't matter. And fear. Fear this won't go away.

dave Jesus. And how did you get rid of it?

harry You know the silly thing is that afterwards it's so hard to imagine what it was. As if it disappeared and never happened. But it's still there, looming over me like a constant reminder of how vulnerable and small we are.

Hij zet zijn zonnebril op. Alles kleurt bloedrood.

5 de tv

Harry zet de televisie aan en gaat op de bank liggen. Hij luistert naar een yogales. Op de televisie zien we 'la voce' in de studio de stemmen inspreken.

la voce Bend through your knees. Feel it throughout your entire body. Don't go further if it hurts, just stay in this position for a while. Stretch your arms. Feel the gravity pulling them down. Just breathe. Breathe in... breathe out... aaaand return to the adho mukha śvānāsana. The downward-facing dog.

Dave betrapt Harry.

dave Harry?! What the hell? You turned on the tv? What the hell!

harry Come on, it was just for sound. I wasn't even looking. Jesus. I can't relax on my own.

dave Relax? Your level of relaxation is completely reliant on technology.

You're addicted to a medium... Where's your imagination man?

harry It was just for a few minutes. ... Fuck.

Harry zet de televisie uit. Hij loopt naar de trap.

ALEX! You awake yet? You want some eggs? Alex!

loopt de trap op Alex get up.

komt weer beneden He's not here!

dave What?

harry There's a note on his bed, he's gone out for a walk.

dave Shit, and the axe is gone.

harry You stay here in case he comes back. I'll go look for him.

Harry trekt zijn jas aan en vertrekt door de deur naar buiten. Alex komt langzaam achter de bank vandaan met de bijl in zijn handen.

alex Is he gone?

dave Jesus Christ man, what the hell?! Put that away.

alex Keep your voice down! Is he gone?

dave Yes, he's gone. Come out of there.

alex Okay, let me lock the door first.

Doet de deur op slot.

dave What's going on Al, why?

alex Harry is losing it. This morning I woke up real early and I heard Harry listening to it. He was listening to the news all night! On MY radio.
dave Are you shitting me?

alex I'm scared Dave.

Gerammel aan de deurklink. Harry klopt op de deur.

harry Dave, why is this locked? Open up man. He's not out here.

alex *fluistert* Don't tell him I'm here.

dave Dude, don't do this to me.

harry Hurry up, it's freezing out here.

Alex verstoopt zich weer achter de bank. Dave doet de deur van het slot en laat Harry binnen.

harry Jesus man, why'd you lock it?

Dave durft niets te zeggen en werpt af en toe bezorgde blikken naar de bank.

harry This is not okay Dave. We shouldn't have gone with the three of us. Why would he go out for a walk? He's really being a source of negativity that we don't need right now.

dave I'm sure if you just ask him he'll open up.

harry He won't talk to me. What am I supposed to do? It's like he's avoiding me. And you for that matter. We clearly can't trust him anymore. I'm gonna drop some tranquilizing meds in his fucking food.

That'll calm

him down.

dave Harry, don't.

harry He's not gonna know. And it's really for the best. You know I'm right. Maybe he's hiding for us upstairs. *loopt de trap op* Hey Fuckface. If you're hiding up here you're really in big trouble mister. Asshole, are you in here? If I find you, oh my god, I swear to god.

Alex is omhoog gekomen en kijkt Dave angstig aan.

6 het wantrouwen

Harry zit voor de deur. Alex komt naar beneden met zijn jas aan.

harry Where are you going?

alex Out.

harry To do what?

alex Just some walking.

harry Want me to join you?

alex No.

harry Why not?

alex Just want to be alone.

harry Okay, I can respect that. It's just that I haven't talked to you in like forever.

alex We're talking now.

harry I mean really talk.

alex ...

harry How have you been?

alex I'm on my way out.

harry Don't be like that man, just talk to me.

alex I don't want to.

harry I just want to help you man.

alex I don't need your help!

harry Give me a fucking break...

alex You want me to tell you how I feel?

To be in constant fear of not living up to people's expectations? That the fact that my body is aging frightens me? That things are irreversible? That everything that happens will finally be nothing but memories and that even those fade?

I don't know how not to think, to be in the moment. I feel stuck in a constant loop of nostalgia.

Alex doet zijn zonnebril af. Alles kleurt bloedrood. Hij zet zijn zonnebril weer op.

7 knock knock

*Alex en Dave zitten rond de tafel en proberen een puzzel te maken.
Harry ligt op de bank.*

Er wordt op de deur geklopt.

stilte

Er wordt nog eens geklopt.

harry Okay, that's just fucking weird.

alex Open it.

harry Fuck you fucktart, you open it.

Dave loopt naar de deur. Er wordt geklopt.

harry Dude, stop. Lock it.

dave What!?

alex Yeah Dave, lock it.

harry Lock it. Lock it. Lock it.

dave I'm locking it, I'm locking it!!

harry Dude, stop. Lock it.

dave What!?

alex Yeah Dave, lock it.

harry Lock it. Lock it. Lock it.

dave I'm locking it, I'm locking it!!

Dave krijgt een zenuwzinking tegen de deur.

8 lies ein buch

Dave probeert te ontspannen op de bank tijdens het lezen van een roman maar vindt geen rust. Alex komt op en zoekt toenadering, maar Dave staat op en gaat aan tafel zitten.

9 let me out

Dave zit aan tafel, Alex op de bank. Harry komt de trap af met zijn jas aan en zijn koffer in de hand.

harry That's it. Fuck it all. I can't stay here any longer. I'm sorry, but this trip was supposed to make everything okay, but all it does is that it is making me feel more empty than I have ever felt.

alex Harry, stop it.

harry I am bored as fuck. We've done everything we could think of, but nothing helps.

alex Stop it Harry.

harry I've tried guys, I really have, but never have I been surrounded by close friends and felt so fucking lonely. I need to have fun. I need a drink. I need music. I need to laugh again. I need to have sex. Fuck I need sex. I need to know what's going on out there. I need being needed. And since I clearly can not find that here, I'll find someplace else.

dave Harry, come on, stop it.

Harry probeert de deur te openen, maar hij gaat niet open.

harry Why won't this fucking thing open?!

alex Is it locked?

harry No it's not fucking locked. What the fuck does this universe have against me?! For fuck's sake!

richt zich tot het Universum LET ME OUT!

10 alex' axe

Harry en Dave lopen de trap op naar boven. Alex loopt rustig naar de bijl, pakt hem op en volgt ze de trap op.

De volgende scène speelt zich boven af en is alleen te horen. Tijdens de scène wordt het decor afgebroken en omgebouwd tot een muur voor de tribune. De televisie wordt gedraaid en we zien weer la voce in de studio.

dave Alex? Is that you? Turn on the lights man, what's wrong?

...

Dude, you're freaking me out...

doet de lamp naast het bed aan

Holy shit Al... what the hell, put that away. Hey, stop fucking around.

Go to sleep okay?

alex Shhh. You'll wake up Harry.

dave What?!

alex Shhh. You'll wake up Harry.

dave Alex, don't be a freak. Put that away.

alex You said you couldn't take it any more?

dave What? When?

alex With the books. You said you wanted it to stop.

dave I didn't... what?!

alex With the books. You said you wanted it to stop.

dave Fuck you Alex, just let me sleep.

alex Okay... *loopt weg*

dave Alex? ... Alex? Where are you going?

...

harry Hey man, what the fuck?! Aaaah, have you lost your fucking mind?

What the fuck Alex?

alex Shh, you'll wake up Dave.

harry You fucking psychopath, you fucking cut me?!

dave Harry? What the hell is going on there?

harry Dude, come here, Alex is fucking insane – AAAAH my hand, my fucking hand.

What the fuck are you doing Alex? MY FUCKING HAND!!!
alex It's gonna be okay guys. Don't worry. It will all be okay. Soon it will all be over.
dave What's going on in here – HOLY FUCK.
harry THE AXE, GET THE AXE!
dave Alex drop it, give it to me ALEX?! AAH. Fuck what the hell man?!
alex Don't fight it guys. Just let it happen.
dave Oh fuck, so much blood. So much fucking blood. No, stop, Alex, please. Stop, please. AAAAH, AAAAAAH, AAAAAAAAAAAH please stop. Alex, look at me, look at me... you don't want to do this. Please.
harry I got you now asshole. AAAAAH!
dave NO HARRY NOOOO!
harry Uhhh. Ghuuu,guhuh ghuuu... A-lex... guhhh.
dave NOOOOOOOOOOOOOOOOO.
De bijl valt op de vloer, Dave slaat Alex.
WHY. WHY. WHY.
WHY. WHY!?
alex Oef. Oef oef oef. Oef. Oef. Oef. Dave. Oh, stop Dave, please stop.
dave What the fuck is wrong with you man?!
harry Ughh, uuuuhg, ugggh, hhhhgggg.
dave Harry, oh fuck. Come here buddy. It will be okay. Oh fuck. Fuck! Hold pressure here. I-I-I... Okay? I'll find a towel.
alex I jus wante to make ewerything okay...
harry Ughh – DA- ugh – DAVE!
dave What? ALEX GET AWAY FROM HIM! DON'T YOU FUCKING DARE.
...
NOOOOOOO.
Dave gooit zichzelf op Alex. Ze worstelen en gooien veel dingen omver.
GIVE ME THAT AXE. AAAAAH.
alex AAAAAH. No Dave. NO! That's my knife?! Ah, ah, ah, ah.
Alex wordt vier keer gestoken. Hij probeert naar beneden te kruipen, maar Dave pakt zijn benen en trekt hem terug naar boven.
dave THIS ENDS NOW ASSHOLE. AAAAAH.
Dave wordt in zijn benen gestoken.

You still had another knife? AAAH, fu- ugh, ghaa.
alex BE QUIET DAVE. BE. QUIET. It's for the best Dave. Cough
cough...

It's finally quiet. Almost over. Goodbye cruel world. *zet het mes op de keel* Aghhhh

ghuuuu. Ghaaa, aahagggg, ghuu. Ghu, hu, u...

intermezzo

Italo Disco

jimi

Attaque de panique
Torn apart
By my own hypocrisy
Millennial tragiek
I steal from the poor
But I send money
(lots of money)

Zo veel zelfkritiek
I just need to sin but
Feel guilty all the time
De nieuwe pathetiek
No matter how I try
It just won't leave my mind

How do I even live
These days
Which reality is this
Anyway

I know that I am
Rich and spoiled
So why won't this feeling
Go away

I'm not doing
Anything
I smoke to forget and I
Just stay in bed

Why do I always

Feel so down
When anyone would
Take this crown
From me

Tranquillo
Relax!
Tranquillo
Relax!
4x

Attaque de panique
Torn apart
By my own hypocrisy
Millennial tragiek
I steal from the poor
But I send money

Zo veel zelfkritiek
I just need to sin but
Feel guilty all the time
De nieuwe pathetiek
No matter how I try
It just won't leave my mind

Super hypocriet
Tuna sashimi
Ik voel me fucking ziek
I don't wanna go
Elitaire clique
Always something in my glass

La vie est magnifique
Champagne weed en speed
La vie est magnifique
Champagne weed en speed

La vie est magnifique
Champagne weed en speed

tuna sashimi
vodka martini
giallo ferrari
mi piace festeggiare
come un animale
long island iced tea
lamborghini
harakiri
etc etc...

hoofdstuk 2

de deur

Alex, Harry en Dave zitten op de bank voor de deur.

la voce italiana Alex, Harry e Dave risorgono dalla morte. Sono nella fase 'liminale.' Non è un sogno. È davvero una rinascita. I tre uomini decidono di continuare il loro viaggio verso il Vuoto insieme. Che aspetto ha il vero Nulla?

De reis naar de leegte begint. In geluid passeren we de negen kringen van de Hel van Dante.

De soundtrack is één grote mash-up van trillende smartphones, opgefokte politici, vakantiecommercials, Michael Jackson, vuur, staal, ijs en vervormde dierengeluiden. In een dreunend delirium wordt het decor steeds verder afgebroken totdat alleen de deur overblijft.

Nachtmerrieachtige flitsen van Hoofdstuk 1 zijn te zien tijdens het afbreken. Bijvoorbeeld Harry die de tepel van het standbeeld aanraakt of Dave die een banaan eet.

Alex, Harry en Dave openen uiteindelijk de deur en stappen erdoorheen. Het geluid wordt nu opgezogen als in een vacuüm.

Wanneer de deur achter hen sluit klinkt La voce Italiana weer.

la voce italiana Alex, Harry e Dave attraversano la porta metaforica. Sono pronti per la fase successiva, la fase di incorporazione. È tempo di

perdere la vecchia identità e crescere. I tre uomini finalmente arrivano al Nulla.

Dan changeren ze ook de deur af.

Ze zijn nu in de leegte.

Er is 'niets.'

Zij zijn 'niets.'

Het duurt.

Marijn gaat als eerste af.

Het duurt.

Jimi gaat als tweede af.

Het duurt.

Ludwig gaat liggen. In rode speedo. Zonnebril af.

ludwig 'Wat is dat eigenlijk het Europese nihilisme?' Hoor ik u denken.

'En hoezo zitten wij daar dan middenin?'

'En wat is nihilisme an sich, überhaupt?'

Het nihilisme is een vernietiging van alle waarden.

Het nihilisme is een volledige ontkenning van de werkelijkheid en het bestaan van Waarheid.

Het nihilisme is onder te verdelen in vier fases.

Ja sorry, ik vind het ook ingewikkeld hoor. Nietzsche, (okay okay ik beken: ik heb wel eens wat van Nietzsche gelezen en ik hou van zijn

dubbelzinnigheid; was er maar meer dubbelzinnigheid in de wereld!) Nietzsche raakt zelf ook in de war over wat nou precies nihilisme is.

Nietzsche noemt het christendom de ultieme vorm van nihilisme en staat zelf bekend als nihilist... Huh?

Okay even mini-spreekbeurt...

De filosofie van de Grieken was de voorbereiding op het christendom. Parmenides verdeelt het denken in tweeën. Het zijnde 'is' en het niet-zijnde 'is niet.' Plato verbindt daar een ideale wereld met absolute Waarheid aan en Aristoteles maakt het af: hij gelooft dat er geen leegte bestaat in de natuur. Natura abhorret vacuum. Hier begint de totale angst voor de leegte, de horror vacui, die dus diepgeworteld is in de Europese cultuur & het Europese denken...

Tweeduizend jaar geloof in 'iets.'

Tweeduizend jaar schijn, en leugen.

Een moraal gebaseerd op iets buiten de mens zelf.

Dat vond Nietzsche het ultieme nihilisme en dat wilde hij vernietigen. En daarmee werd hijzelf nihilist.

Tja, 'De werkelijke nihilist ontkent ook het nihilisme.'

... Even een kleine denkpauze...

*Marijn en Jimi komen op met een grote kist met daarin een discobal.
Ze takelen hem omhoog.*

Het is een self-destructing message. De vernietiging van God, vernietigt ook de schepping.

Nietzsche voorspelde dat we nog lang de schaduw van God zouden vereren na zijn dood. En daar komen we in het moeras van het Europese nihilisme...

Wat is er in de plaats gekomen van de moraal van de Kerk? De moraal van het geld. Alles is economie, alles is prestatie en project. We hebben de luxe vergoddelijkt. Als we zeggen 'even lekker niets' zeggen we dat als middelmatige toneelspelers in een middelmatig toneelstuk. We beantwoorden voortdurend aan onze verlangens, aan onze lusten.

Ik wil naar het strand,
ik wil naar Thailand,
ik wil neuken,
ik wil wifi,
ik wil een mojito,
ik wil een tuin op het zuiden.

We verhullen de teleurstellingen, we verhullen het niet-weten, we verhullen de verveling, we verhullen onze angst voor de dood, we verhullen, maskeren, we verdoven ons. Uit een diepe, diepe angst voor het Niets.

Dus ja, lieve mensen we zitten er middenin.

Ich weiss, es ist scheiss. Het is pessimistisch. Maar vanuit de omarming, de acceptatie, de affirmatie van het eeuwige onpeilbare, troosteloze lijden, kunnen we misschien, wie weet, de oppervlakte genieten.

Ludwig en Jimi duwen de kist weer af. Marijn blijft alleen over.

Marijn spuit de ruimte vol rook, loopt naar het midden en danst 'het teken' uit de Proloog.

Ludwig en Jimi komen op en springen bij.

Danse Macabre.

Ad infinitum.

UR ging in première op 1 maart 2018 in de schouwburg van Theater Rotterdam.

Van en met Ludwig Bindervoet
 Thomas Dudkiewicz
 Marijn Alexander de Jong
 Jimi Zoet

URLAUB ging in première op 4 april 2019 in de schouwburg van Theater Rotterdam.

alex Jimi Zoet
harry Marijn Alexander de Jong
dave Ludwig Bindervoet
la voce Thomas Dudkiewicz
la voce italiana Esra J. Merkel

Met dank aan Florian Hellwig, Roy van der Horst, Elsemarijn Bruijs en Ammar Jakish.

UR en *URLAUB* zijn een coproductie tussen performance-collectief URLAND en Theater Rotterdam en mede mogelijk gemaakt door Gemeente Rotterdam en Fonds Podiumkunsten.

URLAND (2010) is een performancecollectief bestaand uit: Ludwig Bindervoet, Thomas Dudkiewicz, Marijn Alexander de Jong en Jimi Zoet. URLAND werkt autonoom. URLAND kent geen hiërarchie, er is geen regisseur. URLAND ontwerpt het beeld. URLAND maakt het geluid. URLAND schrijft de tekst. URLAND staat zelf op scène. URLAND experimenteert. URLAND verwijst, citeert en samplet. URLAND ziet technologie als middel, niet als doel. URLAND gelooft in live art in digital times.

www.urland.nl

www.theaterrotterdam.nl

Toneelwerk

Patroon – 2020

mu' mu' mu' – 2020

De Internet Trilogie – i.s.m. CREW – 2019

Bobby Baxter – 2019

URLAUB – 2019

De UR-Triënnale 2018 – 2018

UR – 2018

How Thomas Came to Rule the World – 2017

Internet Of Things / Prometheus de Vuurbrenger – 2016

Bedtime Stories – 2016

EXPLORER / Prometheus ontketend – i.s.m. CREW – 2015

MS DOS / Prometheus geketend – 2014

Kwartet: Een Powerballad – i.s.m. Naomi Velissariou – 2013

House on Mars: Pixelrave – i.s.m. Tomas Loos – 2012

De Oktobertragödie – 2011

De Gabberopera – 2010